

Dnes mě nemá už co bolet, jsem schopen žít klidně sto let
a třeba i o den déle, je mi všechno u prdele!

R: Všechno? Všechno? Tak to zas ne! Tvá svíce až jednou zhasne,
tma vyteče z kalamáře na tvou bledou stěnu tváře.

Dnes mě nemá už co bolet, jsem schopen žít klidně sto let
a třeba i o den déle, je mi všechno u prdele!

R: A to bude konec světla. Kdyby tma tvůj obraz smetla,
tak buď sebe, či tvůj stín zpátky na zeď pověsím.

Dnes mě nemá už co bolet, jsem schopen žít klidně sto let
a třeba i o den déle, je mi všechno u prdele, je mi všechno u p
rdele, je mi všechno..